گروه‌بندی مالیاتی مشاغل در ایران سال ۱۴۰۴

گروه ۱ مشاغل بزرگ و پردرآمد

مودیانی که میانگین درآمد آنها در دو سال گذشته بیش از ۱۵ میلیارد تومان باشد، در این گروه قرار میگیرند .

علاوه بر درآمد، برخی مشاغل بدون در نظر گرفتن میزان درآمد به طور خودکار در گروه ۱ قرار میگیرند، از جمله:

- صادرکنندگان و واردکنندگان دارای کارت بازرگانی
- کارخانه ها و واحدهای تولیدی با پروانه بهره برداری
- هتلهای ۳ ستاره و بالاتر، صرافیها
- بیمارستانها، کلینیکها، زایشگاهها
- فروشگاههای زنجیرهای مجاز
- موسسات حسابرسی، حسابداری، مشاورهای
- شرکتهای حمل ونقل زمینی، دریایی و هوایی

گروه ۲ مشاغل متوسط

کسب و کارهایی که میانگین درآمد آنها در دو سال گذشته در بازهی ۵ تا ۱۵ میلیارد تومان باشد، در گروه دوم قرار میگیرند .

گروه ۳ مشاغل کوچک و تازهتاسیس

کسب و کارهایی که میانگین درآمد آنها کمتر از ۵ میلیارد تومان بوده یا فعالیت آنها در سال ۱۴۰۴ آغاز شده، در گروه سوم طبقه بندی میشوند .

گروه شغلی	معیار اصلی	ویژگی ها
گروه ۱	میانگین درآمد > ۱۵ میلیارد تومان	همچنین شامل مشاغل کلیدی حتی با درآمد پایینتر
گروه ۲	میانگین درآمد بین ۵ تا ۱۵ میلیارد تومان	کسبوکارهای متوسط در سطح شهری و خدماتی
گروه۳	میانگین درآمد < ۵ میلیارد تومان یا تازه تأسیس	مشاغل کوچک ، محلی ، خانگی و نوپا

چرا این تقسیم بندی مهم است؟

این گروهبندی باعث میشود تا تکالیف مالیاتی براساس **اندازه و ظرفیت واقعی کسب و کار** تعیین شود و فشار مالیاتی ناعادلانه از کسبوکارهای کوچک کمتر شود. همچنین به سازمان امور مالیاتی کمک میکند تا نظارت و مدیریت مالیات بهصورت هدفمند و اثربخش باشد . در سال ۱۴۰۴، تغییرات هوشمندانه ای در ساختار مالیاتی مشاغل رخ داده است. اکنون نه تنها درآمد بلکه نوع فعالیت کسب و کار نیز در تعیین گروهبندی نقش دارد. این مدل مالیاتی، نشان دهنده ی حرکت به سمت شفافیت، عدالت و توسعهی پایدار اقتصادی در کشور است .